

2. Kui Euroopa Kohus vastab esimesele küsimusele eitavalt, siis kas taotleja individuaalse olukorra ja isiklike asjaolude hindamine direktiivi 2011/95 artikli 15 punkti c kohase hindamise raames, mille kohta Euroopa Kohus on juba selgitanud, et neid tuleb selle käigus arvesse võtta, on ulatuslikum kui individualiseerimise nõude kontrollimine Euroopa Inimõiguste Kohtu otsuse *N. A. vs. Ühendkuningriik* (²) tähenduses? Kas neid aspekte saab arvesse võtta sama täiendava kaitse taotluse raames nii direktiivi 2011/95 artikli 15 punkti b kui ka selle direktiivi artikli 15 punkti c kohasel hindamisel?
3. Kas direktiivi 2011/95 artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et täiendava kaitse vajaduse hindamisel tuleb nn sujuvat skaalat, mille kohta Euroopa Kohus on juba selgitanud, et seda tuleb kasutada suure kahju kannatamise väidetava kartuse hindamisel direktiivi 2011/95 artikli 15 punkti c tähenduses, kasutada ka suure kahju kannatamise väidetava kartuse hindamisel selle direktiivi artikli 15 punkti b tähenduses?
4. Kas direktiivi 2011/95 artiklit 15 koosmõjus põhiõiguste harta artikliga 1, artikliga 4 ja artikli 19 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et taotleja täiendava kaitse vajaduse hindamisel tuleb arvesse võtta humanitaarseid asjaolusid, mis on suurt kahju põhjustava osaleja tegevuse ja/või tegevusetuse otsene või kaudne tagajärg?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

(²) Euroopa Inimõiguste Kohus, 17. juuli 2008, nr 25904/07, *N. A. vs. Ühendkuningriik*, ECLI:CE:ECHR:2008:0717JUD002590407.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia)
23. veebruaril 2022 – BV NORDIC INFO versus Belgische Staat**

(Kohtuasi C-128/22)

(2022/C 213/36)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: BV NORDIC INFO

Vastustaja: Belgische Staat

Eelotsuse küsimused

1. Kas kodakondsusdirektiivi 2004/38 (¹) artikleid 2, 4, 5, 27 ja 29, millega rakendatakse ELTL artikleid 20 ja 21, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid (käesoleval juhul ministri 30. juuni 2020. aasta määrus, millega kehtestatakse erakorralised meetmed koroonaviiruse COVID-19 leviku tõkestamiseks (Ministerieel Besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken) artiklid 18 ja 22 ministri 10. juuli 2020. aasta määruse artiklitega 3 ja 5 muudetud kujul), millega üldmeetme abil
  - kehtestatakse Belgia kodanikele ja nende pereliikmetele ning Belgia territooriumil elavatele liidu kodanikele ja nende pereliikmetele põhimõtteline riigist lahkumise keeld mittehädavajalike reise korral Belgiast Euroopa Liidu ja Schengeni ala riikidesse, mis on epidemioloogiliste andmete põhjal koostatud värvikoodi järgi tähistatud punasega;
  - kehtestatakse Belgia kodakondsuseta liidu kodanikele ja nende pereliikmetele (kellel võib olla õigus elada Belgia territooriumil) riiki lubamise piirangud (nt karantiin ja testid) mittehädavajalike reise korral Euroopa Liidu ja Schengeni ala riikidest Belgiasse, mis on epidemioloogiliste andmete põhjal koostatud värvikoodi järgi tähistatud punasega?

2. Kas Schengeni piirieskirjade⁽²⁾ artikleid 1, 3 ja 22 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid (käesoleval juhul ministri 30. juuni 2020. aasta määruse, millega kehtestatakse erakorralised meetmed koroonaviiruse COVID-19 leviku tõkestamiseks, artiklid 18 ja 22 ministri 10. juuli 2020. aasta määruse artiklitega 3 ja 5 muudetud kujul), millega kehtestatakse riigist lahkumise keeld mittehädavajalike reiside korral Belgiast Euroopa Liidu ja Schengeni ala riikidesse ning sisenemiskeeld nendest riikidest Belgiasse, mida võib mitte üksnes kontrollida ja rikkumiste eest karistada, vaid mida minister, linnapea ja politsei juht võivad ka omal algatusel ellu rakendada?

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ETL eriväljaanne 05/05, lk 46).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) (ELT 2006, L 105, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 1. märtsil 2022 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: süüdistatav5

(Kohtuasi C-147/22)

(2022/C 213/37)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Kriminaalasi järgmise isiku suhtes:

Süüdistatav5

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta ([edaspidi „harta“) artiklis 50 ja Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni [edaspidi „Schengeni rakenduskonventsioon“) artiklis 54 kehtestatud *ne bis in idem* põhimõttega on vastuolus niisuguse kriminaalmenetlus, mis on liikmesriigis algatatud sama isiku vastu, kelle vastu on samades tegudes teises liikmesriigis juba läbi viidud kriminaalmenetlus, mis lõpetati lõplikult prokuröri otsusega, millega anti korraldus eeluurimine lõpetada?
2. Kas [harta] artiklis 50 ja [Schengeni rakenduskonventsiooni] artiklis 54 sätestatud *ne bis in idem* põhimõttega on vastuolus ja lõplikult keelatud algatada ühes liikmesriigis sama isiku vastu samades tegudes kriminaalmenetlust – isegi kui pärast prokuratuuri otsust, millega antakse liikmesriigis korraldus kriminaalmenetlust (eeluurimine) lõpetada, on võimalik eeluurimist kuni kuriteo aegumiseni uuesti algatada – seetõttu, et prokuratuur ei ole pidanud põhjendatuks seda eeluurimist omal algatusel uuesti algatada?
3. Kas eeluurimine, mis on lõpetatud kahtlustatava suhtes, keda ei ole küsitletud uurimisalusena tema kaastoimepanijana kahtlustatavate toimepandud kuriteo kohta, on kooskõlas [harta] artiklis 50 ja [Schengeni rakenduskonventsiooni] artiklis 54 sätestatud *ne bis in idem* põhimõttega ja seda võib pidada piisavalt üksikasjalikuks ja ammendavaks, isegi kui selle isiku suhtes on algatatud eeluurimismenetlus kahtlustatavana ja eeluurimine lõpetati uurimisandmete põhjal, mis anti õigusabitöötajate alusel, samuti kaastoimepanijana kahtlustatavate pangakontode andmete ja uurimisalusena ülekuulamise põhjal?